

Ekskursion på De vilde blomsters Dag

Søndag den 16. juni havde Naturhistorisk Forening for Bornholm og Danmarks Naturfredningsforening Bornholm inviteret **Tino Hjort Bjerregaard** til at fortælle om blomsterne på den gamle borgruin Gamleborg på kanten af Ekkodalen.

Ekskursionen var en af de 66 andre blomsterture, der netop denne dag, den 3. søndag i juni, blev afholdt her i landet sammen med ture på Grønland, Island, Færøerne, Norge, Sverige og Finland.

De vilde blomsters Dag er en årligt tilbagevendende begivenhed, og det var 32. år, den kunne tilbydes landets blomsterinteresserede. Det er Dansk Botanisk Forening, der er tovholder i projektet, og her på øen har Naturhistorisk Forening for Bornholm og DNBornholm haft arrangementet indlagt i deres årsprogram.

Glædeligt mange mennesker havde taget imod invitationen, og da turen startede ved Ekkodalshuset var mere end 54 naturhistorisk interesserede samlet omkring lederen, og da vi nåede frem til Gamleborg sluttede yderligere 6 personer sig til følget!

Tino indledte turen med at præsentere de forskellige skovtræer, man passerede på det første stykke gennem Ekkodalen. Bl.a. "Ekkodalslønnen", der med sin hvide mælkesaft klart afslører, at det er en Spidsløn og ikke en Sukkerløn, som den ellers lokalt har gået for at være, samt Ahorn.

Videre fik man præsentere Hassel og Avnbøg, der i år bærer et stort antal frugter med deres karakteristiske vinger, der hjælper dem til vindspredning.

Skovelm og elmesygen blev kort omtalt, og Tino henviste til et elmetræ i parken i Aarsdale, som endnu ikke syntes angrebet af denne dødelige sygdom, som skyldes en kombination af en bille og en svamp.

Ligeledes Asketoptørre, der synes at skyldes en svamp, fik et par ord med på vejen, og netop på kanten af Ekkodalsklipperne var det muligt at se et flot udviklet asketræ, der ikke umiddelbart syntes sygt.

Foruden disse arter noterede man også Vild Kirsebær, Vintereg og Småbladet Lind.

Ekskursionslederen benyttede lejligheden her tæt på skovridergården Rømersdal til kort at opridse skovens historie fra at have været Urskov efter seneste Istid over Jæger-Stenalder, Bonde-stenalder til Tidlig

Middelalder, da skoven var særdeles forhugget, og hvor Kongen i 1436 indførte en lov om, at man ikke måtte hugge træer i Almindingen samt holde geder.

Da Rømer kom til som Holzförster år 1800 var der blot 150 hektar "sølle skov" tilbage, og det var op i denne del af den gamle Almindingen, man fortsatte ekskursionen.

Ad den fantastisk flotte egetræstrappe i en af fortidens mange hulveje nåede man fra Ekkodalens bund frem til indgangspartiet på Gamleborg – en af øens ældste portåbninger lagt i mørtel i et af øens ældste bygningsværker.

Tino præsenterede herefter den ene plante efter den anden, Skovløg og Vild Løg, der i husholdningen kan anvendes som porre, Filtbladet Kongelys og Stor Nælde, der vidner om tidligere beboelse samt ærteblomsten Sød Astragal, der kan have været dyrket på stedet til madlavning.

Avnbøg med frugter

Digitalis med hvid og violet blomst

Tino undgik for overskuelighedens skyld at fordybe sig i Borgens mange græsvækster og fokuserede mere på de planter, der i tråd med signaturlæren har været anvendt som medicin, således Læge-Ærenpris.

Ligeledes den giftige Svalerod fik et par ord med på vejen, og Tino sluttede af med en nøje udredning af Digitalis'-plantens mulige indvandringshistorie til de bornholmske skove. Barfodsplanter af Rødgran, importeret fra Tyskland i første halvdel af 1800-tallet, kan have været bærere af frø eller små digitalisplanter, der kan have været pionererne for denne art på øen.

Efter 2½ times vandring afsluttedes ekskursionen ved udgangspunktet, og da det var den sidste tur i forårssæsonen holdes små to måneders sommerferie frem til den 4. august, hvor vi genoptager med en tur til Hundsemyr – i kultur og natur.

